

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal prøve, om jeg kan udtrykke mig mere klart.

Nu er fru Lilli Gyldenkilde jo en trænet parlamentariker, og derfor gik jeg ud fra som givet, at man ved, hvad der menes, når vi snakker om, at vi har nogle forligsbindinger. Men det har ikke noget at gøre med, at så snart disse forligsbindinger ikke er der, kan vi ikke gøre noget sådant, hvis der er enighed om det – og det vil sige også i det forberedende arbejde og den slags ting.

Der har ikke fra vores side været tale om at prøve på at holde SF ude fra nogle virkelig fremtidsrettede tiltag. Jeg håber, at jeg hermed har fået nervøsiteten lidt væk.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil blot bekræfte, at hr. Poul Nødgaard ikke rigtig har forstået noget af det, for det eksempel, som hr. Poul Nødgaard kom med, var helt parallelt med min damefrisør. Hr. Poul Nødgaard må kalde de forskellige erhvervsgrupper, hvad han ønsker. Princippet er det samme.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Poul Nødgaard (FP):

Det er hyggeligt sådan en fredag eftermiddag, hvor vi gerne vil være hurtigt færdige.

Jeg skal sige, at de fem forslag fra SF, som behandles her i dag, alle har relation til iværksætterrydelsen. Denne ordning er Fremskridtspartiet som bekendt imod, da man finder, at iværksætterrydelsen er konkurrenceforvridende. Fremskridtspartiet finder, at personer, der starter selvstændig virksomhed, må have samme muligheder, og dette er ganske enkelt ikke tilfældet.

Nu er det sikkert ikke nogen overraskelse for SF, at Fremskridtspartiet vender sig stærkt imod forslagene, da ideologien bag dem alle er, at samfundet skal påtage sig den ene økonomiske forpligtelse efter den anden. Må jeg spørge, om SF aldrig nogen sinde tænker på penge? Betragter man blot penge som et betalingsmiddel, som man kan skalte og valte med, som man vil?

Hvis det stod til SF, ville det ikke røre dette parti, om skattetrykket steg endnu nogle procenter. Har man overhovedet ikke tænkt over, at mange, mange mennesker i dette land er ved at segne under skattetrykket?

SF har heller ikke gjort sig den ulejlighed at regne på, hvilke økonomiske konsekvenser dette forslag vil få for skatteyderne.

Jeg var skuffet over, at ingen af de to ministre gjorde sig den ulejlighed at omtale økonomien bag de mange forslag, som vi behandler i dag. Jeg går ud fra, at man i de respektive ministerier har gjort sig nogle overvejelser desangående, men det er måske ikke meningen, at Folketinget skal vide noget om det, og så er der ikke noget at gøre ved det.

Efter disse betragtninger skal jeg kort kommentere de enkelte dele af de mange forslag.

Lovforslag nr. L 159 om at udvide iværksætterrydelsen til også at omfatte personer, der selv har opsagt deres arbejde, er helt og aldeles uacceptabelt.

Om det rentefrie statslån til iværksættere kun det spørgsmål: Hvorfra skal en gældsplaget nation få disse penge? Hvad angår de foreslåede lånevilkår, har jeg aldrig nogen sinde set noget lignende; det er stort set rene tilskud, man taler om, og ikke lån, for der er ingen renter på, og afdragene finder man ud af hen ad vejen.

Forslaget om, at en fond skal stille kapital til rådighed for lukningstruede virksomheder, leder tanken hen på Østeuropa, hvor offentlig produktion har spillet totalt og aldeles fallit.

Hvad skal vi med de amtslige iværksætterkonsulenter? Nystartede har masser af andre muligheder for at søge hjælp, f.eks. gennem brancheorganisationer, lokale erhvervschefer osv. Sådan kunne jeg nævne en lang række andre ting.

Som det fremgår af mit andet indlæg, kan jeg ikke finde ét eneste argument for at gå ind for blot den mindste detalje i SF's forslag. Hvis de gennemføres, vil det betyde ubodelig skade for dansk erhvervsliv og for danske skatteydere, der kommer til at betale for det tagselv-bord, som SF her har lagt op til.

Addi Andersen (CD):

Baggrunden for SF's lov- og beslutningsforslag er vel nok, at det udmærkede arbejdstilbud til ledige, nemlig iværksætterrydelsen, ikke har fungeret helt tilfredsstillende.